A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. június 9.*

„Előzetes döntéshozatal — Környezet — Hulladékok — Szállítás — 1013/2006/EK rendelet — A 2. cikk 35. pontja g) pontjának iii. alpontja — Illegális szállítás — Az e rendelet VII. melléklete szerinti dokumentumban feltüntetett téves vagy ellentmondásos információk — Az 50. cikk (1) bekezdése — Az említett rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciók — Arányosság”

A C-69/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország) a Bírósághoz 2015. február 16-án érkezett, 2015. február 2-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Nutrivet D.O.O.E.L.**

és

az **Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, C. Lycourgos (előadó), Juhász E., C. Vajda és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a magyar kormány képviseletében Fehér M. Z., Koós G. és Tátrai M., meghatalmazotti minőségben,

– a luxemburgi kormány képviseletében D. Holderer, meghatalmazotti minőségben,

– a holland kormány képviseletében B. Koopman, M. Bulterman és H. Stergiou, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében Havas L., Sipos A. és D. Loma-Osorio Lerena, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: magyar.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2013. március 20-i 255/2013/EU bizottsági rendelettel (HL 2013. L 79., 19. o.) módosított, a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 190., 1. o.; helyesbítések: HL L 299., 2008.11.8., 50. o.; HL L 334., 2013.12.13., 46. o.; HL L 283., 2014.9.27., 65. o.; HL L 367., 2014.12.23., 126. o.; HL L 213., 2015.8.12., 65. o.; HL L 213., 2015.8.12., 67. o.; HL L 213., 2015.8.12., 73. o.; HL L 213., 2015.8.12., 74. o.; HL L 277., 2015.10.22., 61. o.; a továbbiakban: 1013/2006 rendelet) 2. cikke 35. pontja g) pontja iii. alpontjának, 18. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 50. cikkének, valamint IC. melléklete 15. pontjának értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Nutrivet D.O.O.E.L. és az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (a továbbiakban: OKTVF) között az ez utóbbi által a hulladékszállításra vonatkozó szabályozás megsértése miatt kiszabott közigazgatási bírságok tárgyában indult jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az 1013/2006 rendelet (1), (7), (15), (21) és (33) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(1) E rendelet fő és elsődleges célja és tárgya a környezet védelme, a rendelet a nemzetközi kereskedelemre csupán esetlegesen gyakorol hatást.

[...]

(7) Fontos, hogy a hulladékszállítás felügyeletének és ellenőrzésének megszervezésére és szabályozására olyan módon kerüljön sor, amely számításba veszi a környezet minősége és az emberi egészség megőrzésének, védelmének és javításának szükségességét, és amely a rendelet egységesebb alkalmazását segíti elő a Közösség egész területén.

[...]

(15) A III., a IIIA. vagy a IIIB. mellékletekben felsorolt, hasznosítási műveletekre szánt hulladék szállítása esetén az ilyen szállítások felügyeletének és ellenőrzésének minimumszintjét meghatározott kísérő adatok előírásával kell biztosítani.

[...]

(21) A hasznosításra szánt hulladék szállítása esetén a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy [a 2006. január 18-i 166/2006/EK európai parlamenti és tanács irányelvvel (HL 2006. L 33., 1. o.; helyesbítés: HL L 149., 2015.06.13., 23. o.) módosított, a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i] 96/61/EK [tanácsi] irányelv [(HL 1996. L 257., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 80. o.)] hatálya alá tartozó, hulladékgazdálkodásra szolgáló létesítmények az irányelvben meghatározott, elérhető legjobb technikákat a létesítményengedélyének megfelelően alkalmazzák. A tagállamoknak biztosítaniuk

kell továbbá, hogy a hulladék kezelésére a közösségi jogban a hulladékhasznosítással kapcsolatos, jogilag kötelező erővel rendelkező környezetvédelmi szabványokkal, valamint – figyelembe véve a [hulladékokról szóló, 2006. április 5-i] 2006/12/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL 2006. L 114., 9. o.)] 7. cikke (4) bekezdését – az említett irányelvnek megfelelően kidolgozott hulladékgazdálkodási tervekkel összhangban kerüljön sor a közösségi jog által a hulladékhasznosítással vagy újrafeldolgozással kapcsolatban megállapított, jogilag kötelező erővel rendelkező kötelezettségek végrehajtásának biztosítása érdekében.

[...]

(33) A 2006/12/EK irányelvvel és egyéb, a hulladékról szóló közösségi jogalkotással összhangban meg kell tenni a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy a Közösségen belül szállított és a Közösségbe behozott hulladék kezelése a szállítás teljes ideje alatt – ideértve a hasznosítást vagy ártalmatlanítást a célországban – az emberi egészség veszélyeztetése és a környezetre ártalmas eljárások vagy módszerek alkalmazása nélkül történjen. [...]”

4 Az 1013/2006 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy e rendelet meghatározza a hulladékszállítással kapcsolatos eljárásokat és ellenőrzési rendszereket, a szállítás kiindulási pontjától, rendeltetési helyétől és útvonalától, a szállított hulladék típusától és a célállomáson a hulladék kezelésének típusától függően.

5 E rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

12. »kereskedő«: aki a vezető szerepet játssza a hulladék megvásárlásánál és azt követő eladásánál, ideértve azokat a kereskedőket is, akik nem lesznek fizikailag a hulladék birtokosai, a 2006/12/EK irányelv 12. cikke szerint;

13. »közvetítő«: aki mások nevében intézi a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását, ideértve azokat a közvetítőket is, akik nem lesznek fizikailag a hulladék birtokosai, a 2006/12/EK irányelv 12. cikke szerint;

14. »címzett«: az a célország joghatósága alá tartozó személy vagy vállalkozás, akihez vagy amelyhez a hulladékot hasznosítás vagy ártalmatlanítás céljából elszállítják;

15. »bejelentő«:
a) egy tagállamból származó szállítmány esetében, az az e tagállam joghatósága alá tartozó természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a hulladékot elszállítani vagy elszállíttatni szándékozik, és akire vagy amelyre a bejelentési kötelezettség vonatkozik. A bejelentő az alábbi felsorolás sorrendje szerint kiválasztott személy vagy testület:

[...]
iv. az a nyilvántartásba vett kereskedő, akit az i., ii. és iii. pontban meghatározott elsődleges/eredeti termelő, új termelő vagy engedéllyel rendelkező begyűjtő írásban meghatalmazott, hogy mint bejelentő járjon el a nevében;
v. az a nyilvántartásba vett közvetítő, akit az i., ii. és iii. pontban meghatározott eredeti termelő, új termelő vagy engedéllyel rendelkező begyűjtő írásban meghatalmazott, hogy mint bejelentő járjon el a nevében;

[...]

22. »küldő ország«: bármely ország, ahonnan hulladék elszállítását tervezik vagy végzik;

23. »célország«: bármely ország, amelybe a hulladékok beszállítását tervezik vagy végzik hasznosítás vagy ártalmatlanítás céljából, vagy ahol a hulladékot egy egyetlen ország nemzeti joghatósága alatt sem álló területen történő hasznosítás vagy ártalmatlanítás céljából felrakták;

[...]

35. »illegális szállítás«: az olyan hulladékszállítás, amelyet úgy bonyolítanak le, hogy:

[...]

c) az érintett illetékes hatóságok hozzájárulását hamisítással, megtévesztéssel vagy csalással szerzik meg; vagy

[...]

g) amely a 3. cikk (2) és (4) bekezdésében említett hulladékszállítással összefüggésben az alábbiak egyikéből ered:

[...]

iii. a szállítás a VII. mellékletben szabályozott dokumentumban fel nem tüntetett módon történik [helyesen: ténylegesen fel nem tüntetett módon történik].”

6 Az 1013/2006 rendeletnek az „Általános eljárási keretek” című 3. cikke (2) bekezdésében kimondja:

„Az alábbi hasznosításra szánt hulladékok szállítására a 18. cikkben meghatározott általános információs követelmények vonatkoznak, ha a szállított hulladék mennyisége meghaladja a 20 kg-ot:

a) a III. vagy IIIB. mellékletben felsorolt hulladék;

[...]”

7 E rendelet „Bizonyos információkkal kísérendő hulladékok” című 18. cikke így rendelkezik:

„(1) A 3. cikk (2) és (4) bekezdésében említett hulladékokra az alábbi eljárási rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) Az ilyen hulladékok nyomon követésének segítése érdekében a küldő ország joghatósága alá tartozó, a szállítást szervező személy köteles biztosítani, hogy a hulladékot a VII. mellékletben szereplő dokumentummal kísérjék.

b) A szállítást szervező személy a szállítás megkezdése előtt, valamint a hasznosító intézmény vagy a laboratórium, és a címzett a hulladék megérkezésekor köteles aláírni a VII. mellékletben szereplő dokumentumot.

[...]

(3) A tagállamok nemzeti jogszabályaikkal összhangban, ellenőrzési, végrehajtási, tervezési és statisztikai célokra kérhetik az (1) bekezdésben említett információ szolgáltatását az e cikk hatálya alá tartozó szállításokra vonatkozóan.

[...]”

8 Az említett rendeletnek a „Visszavétel illegális szállítás esetén” című 24. cikke előírja:

„(1) Amennyiben egy illetékes hatóság egy általa illegális szállítmánynak vélt szállítmányt fedez fel, erről köteles haladéktalanul értesíteni a többi érintett illetékes hatóságot.

(2) Ha a bejelentőt terheli a felelősség az illegális szállításért, a küldő ország illetékes hatósága köteles biztosítani, hogy az érintett hulladékot:

a) a *de facto* bejelentő visszavegye; vagy ha nem nyújtottak be bejelentést,

b) a *de jure* bejelentő visszavegye; vagy, amennyiben ez nem lehetséges,

c) a küldő ország illetékes hatósága maga vagy a nevében eljáró természetes vagy jogi személy vegye vissza; vagy, amennyiben ez nem lehetséges,

d) a küldő ország illetékes hatósága vagy a nevében eljáró természetes vagy jogi személy a célországban, vagy a küldő országban eltérő módon hasznosítsa vagy ártalmatlanítsa; vagy, amennyiben ez nem lehetséges,

e) az érintett illetékes hatóságok beleegyezése esetén a küldő ország illetékes hatósága vagy a nevében eljáró természetes vagy jogi személy bármely más országban eltérő módon hasznosítsa vagy ártalmatlanítsa, ha az érintett illetékes hatóságok mindegyike megállapodott [helyesen: az érintett illetékes hatóságok beleegyezése esetén a küldő ország illetékes hatósága vagy a nevében eljáró természetes vagy jogi személy bármely más országban eltérő módon hasznosítsa vagy ártalmatlanítsa].

[...]

(3) Ha a címzettet terheli a felelősség az illegális szállításért, a célország illetékes hatósága köteles biztosítani, hogy az érintett hulladékot környezetvédelmi szempontból megfelelő módon hasznosítsák vagy ártalmatlanítsák:

a) a címzett által; vagy amennyiben ez nem lehetséges,

b) maga az illetékes hatóság vagy a nevében eljáró természetes vagy jogi személy által.

[...]

(9) A 2. cikk 35. pontja g) alpontjában meghatározott illegális hulladékszállítás esetén a szállítást szervező személyre az e cikkben a bejelentőre megállapítottakkal azonos kötelezettségek vonatkoznak.

[...]”

9 Ugyanezen rendeletnek az „Eljárási szabályok egy, a [veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló, 1989. március 22-én aláírt és az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1993. február 1-jei 93/98/EGK tanácsi határozattal (HL 1993. L 39., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 18. kötet, 301. o.) jóváhagyott] Bázeli Egyezményben részes országból vagy egyéb területről válság-, illetve háborús helyzetben történő behozatal esetén” című 42. cikke értelmében:

„(1) Ártalmatlanításra szánt hulladéknak a Bázeli Egyezményben részes országokból a Közösségbe történő behozatala esetén a II. cím rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni a (2) és (3) bekezdésekben foglalt kiigazításokkal és kiegészítésekkel.

[...]

(4) A szállításra csak akkor kerülhet sor, ha:

a) a bejelentő megkapta az írásbeli hozzájárulást a küldő ország, a célország és adott esetben a tranzitország illetékes hatóságától, és az előírt feltételeket teljesítette;

b) a 4. cikk 4. pontja második albekezdésének [helyesen: a 4. cikk második bekezdése 4. pontjának] és az 5. cikknek megfelelően a bejelentő és a címzett között létrejött és érvényes a szerződés;

c) a 4. cikk 5. pontja második albekezdésének [helyesen: a 4. cikk második bekezdése 5. pontjának] és a 6. cikknek megfelelően létrejött és érvényes a pénzügyi garancia vagy azzal egyenértékű biztosíték;

d) a 49. cikkben említett, környezetvédelmi szempontból megfelelő gazdálkodás biztosított.

[...]"

10 Az 1013/2006 rendeletnek az „Eljárási szabályok egy, [a hulladékok hasznosítási célú, határokat átlépő szállításának felügyeletéről szóló C(92) 39 végleges határozatot felülvizsgáló C(2001) 107 végleges OECD tanácsi] határozat hatálya alá nem tartozó, a Bázeli Egyezményben részes országból vagy egyéb területről válság-, illetve háborús helyzetben történő behozatal esetén" című 45. cikke szerint:

„Hasznosításra szánt hulladéknak a Közösségbe történő behozatala esetén:

a) egy, az [Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD)] határozat[ának] hatálya alá nem tartozó országból; [...]

[…]

a 42. cikket értelemszerűen kell alkalmazni."

11 E rendeletnek „A környezet védelme" című 49. cikke (1) bekezdésében kimondja:

„A termelő, a bejelentő és a többi, a hulladékszállításba és/vagy -hasznosításba vagy -ártalmatlanításba bevont vállalkozás megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy az általuk szállított hulladék kezelése az emberi egészség veszélyeztetése nélkül és környezetvédelmi szempontból megfelelő módon történjen a szállítás teljes tartama alatt, és a hasznosítás, valamint az ártalmatlanítás során. Különösen, amikor a szállítás a Közösségben történik, a 2006/12/EK irányelv 4. cikkében foglalt követelményeket és a hulladékra vonatkozó közösségi jogszabályokat tiszteletben kell tartani."

12 Az említett rendeletnek a „Végrehajtás a tagállamokban" című 50. cikke előírja:

„(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet megszegése esetén alkalmazandó szankciókat, és minden intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. [...]

[...]

(4) A szállítások ellenőrzéseinek magukban kell foglalniuk a dokumentumok vizsgálatát, az azonosító ellenőrzését, és adott esetben a hulladék fizikai vizsgálatát.

[...]"

13 Az ugyanezen rendelet „Különutasítások a bejelentőlap és a Kísérő dokumentum kitöltéséhez” című IC. mellékletében szereplő 15. pont a következőképpen szól:

„A címzett általában azonos a 10. rovatban megadott ártalmatlanító vagy hasznosító létesítménnyel. Esetenként azonban a címzett más személy – kereskedő, közvetítő [...] vagy társas vállalkozás – is lehet, így feltüntethető például azon ártalmatlanító- vagy hasznosítólétesítmény székhely- vagy postacíme, amelyet a 10. rovatban a szállítmány fogadójaként jelölnek meg. Ahhoz, hogy egy kereskedő, egy közvetítő vagy egy társas vállalkozás címzett lehessen, a célország joghatósága alatt kell állnia, és a hulladéknak az ő tulajdonában kell lenni, vagy afelett egyéb módon kell rendelkeznie, amikor a szállítmány megérkezik a célországba. Ilyen esetben a 2. rovatba a kereskedőre, a közvetítőre, illetőleg a társas vállalkotásra vonatkozó információkat kell beírni.”

14 Az 1013/2006 rendelet III. melléklete tartalmazza „[a]zok[nak] a hulladékok[nak a listáját], amelyek a 18. cikkben meghatározott általános információs követelmények hatálya alá tartoznak”, azaz a „»Zöld« listás hulladékok[at]” (a továbbiakban: zöld lista).

15 Az 1013/2006 rendeletnek „A hulladékszállítmányokat kísérő információk a 3. cikk (2) és (4) bekezdésében foglaltak szerint” című VII. mellékletében szerepel az e rendelet 18. cikkének (1) bekezdése szerinti dokumentum (a továbbiakban: kísérő dokumentum). E VII. melléklet a következőképpen jelenik meg:

Szállítmányra vonatkozó információ (1)

1. A szállítást szervező személy Név: Cím: Ügyintéző: Tel. Fax E-mail:		**2. Importáló/Címzett** Név: Cím: Ügyintéző: Tel. Fax E-mail:
3. Tényleges mennyiség: Tonna (Mg): m³:		**4. A szállítás tényleges időpontja:**
5.a) 1. szállító (2) Név: Cím: Ügyintéző: Tel. Fax E-mail: Szállítás módja: Átadás kelte: Aláírás:	**5.b) 2. szállító** Név: Cím: Ügyintéző: Tel. Fax E-mail: Szállítás módja: Átadás kelte: Aláírás:	**5.c) 3. szállító** Név: Cím: Ügyintéző: Tel. Fax E-mail: Szállítás módja: Átadás kelte: Aláírás:
6. A hulladék származása (3) **Eredeti termelő(i)je, új termelő(i)je, vagy begyűjtője:** Név: Cím: Ügyintéző: Tel. Fax E-mail:		**8. Hasznosítási művelet (vagy adott esetben ártalmatlanítási művelet, a 3. cikk (4) bekezdésében említett hulladék esetén):** R-kód/D-kód: **9. A hulladék szokásos megnevezése:**
7. Hasznosító létesítmény ☐ **Laboratórium** ☐ Név: Cím: Ügyintéző: Tel. Fax E-mail:		**10. Hulladék azonosítója** *(írja be a vonatkozó kódokat):* i. A bázeli egyezmény IX. melléklete: ii. OECD-kód *(ha eltér i.-től):* iii. IIIA. melléklet (4): iv. IIIB. melléklet (5): v. EK hulladékjegyzék: vi. Nemzeti kód:
11. Érintett országok/állam(ok):		

Exportáló/küldő	Tranzit			Importáló/célország

12. A szállítást szervező személy nyilatkozata: igazolom, hogy a fenti adatok hiánytalanok, és legjobb tudásom szerint megfelelnek a valóságnak. Továbbá igazolom, hogy jogilag végrehajtható szerződés van érvényben a címzettel *(nem szükséges a 3. cikk (4) bekezdésében említett hulladék esetén)*:

Név: Dátum: Aláírás:

13. címzett aláírása a hulladék beérkezésekor:

Név: Dátum: Aláírás:

A HASZNOSÍTÓ LÉTESÍTMÉNY VAGY A LABORATÓRIUM TÖLTI KI:

14. A szállítmány beérkezése a hasznosító üzembe ☐ **vagy laboratóriumba** ☐ Érkezett mennyiség: Tonna (Mg): m³:

Név: Dátum: Aláírás:

(1) A zöldlistás és hasznosítási célú vagy laboratóriumi analízis célú rendeltetéssel küldött szállítmányokat kísérő információ az 1013/2006/EK rendelet értelmében. A dokumentum kitöltésével kapcsolatban lásd még az 1013/2006/EK rendelet IC. mellékletében szereplő külön utasításokat.
(2) Háromnál több szállító esetén csatolja az 5. a), b), c) rovat szerinti információkat.
(3) Ha a szállítmányt szervező személy nem a termelő vagy a begyűjtő, információt kell szolgáltatni a termelőről vagy a begyűjtőről.
(4) Az 1013/2006/EK rendelet IIIA. mellékletének megfelelően megadott vonatkozó kódot/kódokat adott esetben egymást követően kell alkalmazni. A bázeli egyezmény egyes sorai, például a B1100, B3010 és B3020 sor csak bizonyos hulladékokra korlátozódnak a IIIA. mellékletnek megfelelően.
(5) Az 1013/2006/EK rendelet IIIB. mellékletében felsorolt BEU-kódokat kell alkalmazni.

A magyar jog

16 A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (*Magyar Közlöny*, 2012/160. szám, a továbbiakban: a hulladékról szóló törvény) 19. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Hulladék Magyarország területére az [1013/2006] rendeletben, valamint az országhatárt átlépő hulladékszállításról szóló kormányrendeletben előírtak szerint hozható be.”

17 E törvény 86. §-ának (1) bekezdése előírja:

„Az a természetes vagy jogi személy, egyéni vállalkozó, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki (amely)

a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy hatósági határozat előírásait megsérti,

b) hatósági engedélyhez, hozzájáruláshoz, nyilvántartásba vételhez vagy bejelentéshez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély, hozzájárulás, nyilvántartásba vétel vagy bejelentés nélkül, továbbá attól eltérően végez, vagy

c) a melléktermék előállításáról vagy képződéséről a környezetvédelmi hatóságot nem vagy nem megfelelően tájékoztatja, hulladékot termékként vagy melléktermékként használ fel, forgalmaz vagy tárol,

azt a környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási bírsággal kapcsolatos részletes szabályokról szóló kormányrendelet szerint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.”

18 A hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII. 21.) Kormányrendelet (*Magyar Közlöny*, 2001/150. szám, a továbbiakban: kormányrendelet) 1. §-a az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A bírság mértéke – a 2. § (4)–(8) és a 3. § (4) bekezdésében foglaltak kivételével – az e rendeletben meghatározott alapbírságok és az azt módosító tényezőkhöz hozzárendelt szorzószámok szorzataként, a mellékletben foglaltak szerint számított összeg.

[...]

(3) A hulladékgazdálkodási alapbírság (a továbbiakban: alapbírság) legmagasabb mértéke:

[...]

f) nem veszélyes hulladék országhatárt átlépő jogellenes szállítása esetén kétszázezer forint.

[...]

(5) Az alapbírság összege az e § (3)–(4) bekezdéseiben és a 2. § (3) bekezdésében meghatározott összegek 25 és 100%-a között állapítható meg – az e § (3) bekezdés e) pontja szerinti esetek kivételével –, ha az elkövető a következményeket felszámolta és a jogellenes állapotot megszüntette a bírságot megállapító határozat kiadásáig.”

19 E kormányrendelet 3. §-a értelmében:

„(1) A bírság meghatározása során először az alapbírság összegét kell megállapítani.

[...]

(4) Hulladék országhatárt átlépő jogellenes szállítása (behozatala, kivitele vagy az ország területén való átszállítása) esetén a fizetendő bírság mértékét, az 1. § (3) bekezdése f)–g) pontjaiban meghatározott alapbírság és a hulladék tömegét mutató szám szorzata alapján kell megállapítani. Amennyiben a hulladék tömege pontosan nem határozható meg, a becsléssel meghatározott, tonnában kifejezett tömegtartomány középértékével kell számolni.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

20 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból következik, hogy két, a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban nyilvántartásba vett és Magyarország területére belépni szándékozó tehergépjárműnek a magyar hatóságok által 2013. október 15-én, illetve 18-án lefolytatott ellenőrzése során kiderült, hogy e gépjárművek 23,2 tonna, illetve 21,8 tonna zöldlistás papírhulladékot szállítottak. Mindkét rakományt kísérő dokumentum, valamint nemzetközi fuvarlevél kísérte.

21 Ami az első rakományt illeti, a kísérő dokumentum 1. rovatában az szerepelt, hogy a szállítmány szervezője a Nutrivet, a 2. és a 7. rovatban pedig az, hogy az importáló/címzett és a hasznosító létesítmény egyaránt a Wiener Neudorfi (Ausztria) székhelyű Hamburger Recycling Group GmbH, míg a nemzetközi fuvarlevél azt tartalmazta, hogy e rakományt a magyar jog szerinti, dunaújvárosi (Magyarország) székhelyű Hamburger Hungária Kft. székhelyére kell szállítani.

22 Ami a második rakományt illeti, a kísérő dokumentum 1. rovatában az szerepelt, hogy a szállítmány szervezője a Nutrivet, a 2. rovatban az, hogy az importáló/címzett a Hamburger Recycling Group, a 7. rovatban pedig az, hogy a hasznosító létesítmény a Hamburger Hungária, míg a nemzetközi fuvarlevél és a magyar hatóságok részére bemutatott egyéb dokumentumok azt tartalmazták, hogy e rakományt szintén ez utóbbi társaság székhelyére kell szállítani.

23 E két kísérő dokumentumnak a 11., „Az érintett országokra/államokra” vonatkozó rovatában Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Szerbia és Magyarország került feltüntetésre.

24 Az OKTVF megállapította, hogy a kísérő dokumentum egyik hulladékszállítás esetében sem felelt meg az 1013/2006 rendelet rendelkezéseinek, mivel a 2. és 7. rovat tartalma nem volt összhangban a 11. rovat tartalmával, és hogy e szállítások végcélja nem volt egyértelműen meghatározható. A Nutrivet a vele szemben indított eljárásban együttműködött az OKTVF-fel, és 2013. október 18-án, illetve 25-én megküldte neki többek között az új, mindkét szállítás tekintetében helyesbített kísérő dokumentumot, valamint az e helyesbített dokumentumon szereplő információkat alátámasztó más dokumentumokat. E dokumentumokból világosan kiderült, hogy e szállítmányok címzettje és végcélja mindkét esetben a Hamburger Hungária volt.

25 2013. október 30-i határozataival az OKTVF a hulladékról szóló törvénynek megfelelően a hulladékgazdálkodási kötelezettség megsértése miatt bírságokat szabott ki a Nutrivetre, valamint kötelezte e társaságot az eljárási költségek megfizetésére. Az első szállítást illetően a bírság összegét 1 160 000 magyar forintban (HUF) (hozzávetőleg 3738 euró), az eljárási költségek összegét pedig 124 942 HUF-ban (hozzávetőleg 402 euró) állapította meg. A második szállítást illetően a bírság összegét 1 090 000 HUF-ban (hozzávetőleg 3513 euró), az eljárási költségek összegét pedig 182 250 HUF-ban (hozzávetőleg 587 euró) állapította meg. E hatóság azzal indokolta határozatait, hogy a közigazgatási eljárásban tett megállapításokra tekintettel a szóban forgó hulladékszállítások illegális szállításnak minősülnek az 1013/2006 rendelet 2. cikke 35. pontja g) pontjának iii. alpontja alapján. E bírságok összegének megállapítása céljából az OKTVF a kormányrendelet alapján a szóban forgó hulladéktípusra alkalmazandó alapbírságot (200 000 HUF, azaz hozzávetőleg 3205 euró) vette alapul, amelyet a Nutrivet együttműködésére tekintettel a maximális 75%-os mértékkel mérsékelt. Az így megállapított összeget (50 000 HUF) a szállított hulladék tömegével szorozta meg.

26 A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (Magyarország) benyújtott keresetében a Nutrivet többek között az említett határozatok hatályon kívül helyezését kéri. Arra hivatkozik, hogy az 1013/2006 rendelet 2. cikke 35. pontja g) pontjának iii. alpontjában szereplő, „a VII. mellékletben szabályozott dokumentumban ténylegesen fel nem tüntetett módon” megfogalmazás azon helyzetre utal, amelyben valamely környezetvédelmi szempontból lényeges információt elhallgattak vagy nem tüntettek fel, és nem arra, amikor a kísérő dokumentum téves információkat tartalmaz, azonban a helyes információk egyértelműen kiderülnek más rendelkezésre álló dokumentumokból. Azt is kifejti, hogy e rendelkezést nem lehet kiterjesztően értelmezni, kivéve ha minden olyan szállítást, amelynek

kísérő dokumentuma helytelenül kerül kitöltésre, illegális szállításnak tekintünk, továbbá azt, hogy különbséget kell tenni aközött, hogy a hibát az ellenőrzést végző hatóságok megtévesztése céljából szándékosan követték-e el, vagy az csupán egyfajta adminisztratív kötelezettségszegésből ered.

27 Az OKTVF a kereset elutasítását kéri. Azt állítja, hogy az alapügyben szereplő hulladékszállítások mindegyikét az 1013/2006 rendelet 18. cikke és VII. melléklete szerinti követelményeknek megfelelően hiánytalanul kitöltött kísérő dokumentumnak kell kísérnie. Elismeri, hogy az „Importáló/címzett", amelynek nevét e dokumentum 2. rovatában fel kell tüntetni, lehet eltérő a „Hasznosító létesítménytől", amelynek nevét a 7. rovatban kell szerepeltetni, azonban arra hivatkozik, hogy ilyen esetben e rendelet IC. mellékletének 15. pontja szerint a közvetítőnek, illetve kereskedőnek a rendeltetési ország joghatósága alatt kell állnia.

28 A kérdést előterjesztő bíróság kérelmére az OKTVF kifejezetten akként nyilatkozott, hogy annak ellenére, hogy a kísérődokumentumok helytelenül kerültek kitöltésre, tisztában volt a hulladék útjával. Azt is elismerte, hogy nem folytatta le az 1013/2006 rendelet 24. cikke szerinti eljárást, az érintett hatóságokat nem vonta be, és nem rendelkezett az illegálisnak tekintett hulladékszállítmányok visszafordításáról.

29 E körülmények között a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Az 1013/2006/EK rendelet 2. cikk 35. g) pont iii) alpontja szerinti »a VII. mellékletben szabályozott dokumentumban fel nem tüntetett módon« történő hulladékszállításnak tekintendő-e, ha a szállítást szervező az 1013/2006/EK rendelet VII. mellékletében szabályozott dokumentumban a 2. pontban szereplő Importáló/címzett rovatot, a 7. pontban szereplő Hasznosító létesítmény rovatot és a 11. pontban szereplő Érintett országok/állam(ok) rovatot akként tölti ki, hogy azok nincsenek egymással összhangban, azonban az e pontok szerinti információkat a rendelkezésre álló nemzetközi fuvarlevél (és egyéb okiratok) egyértelműen tartalmazzák?

2) Amennyiben az 1. kérdésre adandó válasz igen, arányosnak lehet-e tekinteni az emiatt kiszabott bírságot, amelynek összege megegyezik azon jogsértés miatt kiszabott bírsággal, mint amilyennel az 1013/2006/EK rendelet VII. mellékletében szabályozott dokumentum kitöltésére vonatkozó kötelezettséget megszegőt sújtják?

3) Az 1013/2006/EK rendelet 2. cikk 35. g) pont iii) alpontja szerinti illegális hulladékszállítás megállapíthatóságához szükséges-e, hogy az 1013/2006/EK rendelet VII. mellékletében szabályozott dokumentumot kitöltő a hatóságot szándékosan megtévessze?

4) Az 1013/2006/EK rendelet 2. cikk 35. g) pont iii) alpontja szerinti »a VII. mellékletben szabályozott dokumentumban fel nem tüntetett módon« történő illegális hulladékszállítás megállapíthatóságánál releváns-e, hogy a fel nem tüntetett információ/adat környezetvédelmi szempontból releváns adat/információ-e? Amennyiben igen, mely információ/adat tekintendő az 1013/2006/EK rendelet VII. mellékletében szabályozott dokumentumban környezetvédelmi szempontból relevánsnak?

5) Az 1013/2006/EK rendelet 2. cikk 35. g) pont iii) alpontja szerinti »a VII. mellékletben szabályozott dokumentumban fel nem tüntetett módon« történő hulladékszállítás megállapítható-e abban az esetben, ha a hatóság az 1013/2006/EK rendelet 24. cikke szerinti eljárást nem folytatja le, és az érintett hatóságot nem vonja be, az illegálisnak tekintett hulladékszállítmány visszafordításáról nem rendelkezik?

6) Hogyan kell érteni és vizsgálni az 1013/2006/EK rendelet 18. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti joghatóságot?

7) Hogyan kell értelmezni az 1013/2006/EK rendelet IC. mellékletének IV. 15. pontjában foglalt azon kitételt, mely szerint ahhoz, hogy egy kereskedő/közvetítő címzett lehessen, a rendeltetési ország joghatósága alatt kell állnia?”

Előzetes észrevételek

30 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy – amint az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül – az alapügyben szereplő hulladékokat, úgy tűnik, egy harmadik országból, nevezetesen Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból hozták be. A kérdést előterjesztő bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések azt feltételezik, hogy a jelen esetben nem alkalmazható az 1013/2006 rendelet 42. és 45. cikke.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első, a harmadik, a negyedik és az ötödik kérdésről

31 A kérdést előterjesztő bíróság együttesen vizsgálandó első, harmadik, negyedik és ötödik kérdése lényegében arra irányul, hogy az 1013/2006 rendelet 2. cikke 35. pontja g) pontjának iii. alpontját úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelet III. mellékletében felsorolt hulladékokhoz hasonló, hasznosításra szánt hulladékok szállítását e rendelkezés értelmében illegálisnak kell minősíteni, amennyiben az e szállításra vonatkozó kísérő dokumentum az importáló/címzett, a hasznosító létesítmény vagy az érintett országok/államok vonatkozásában téves vagy ellentmondásos információkat tartalmaz, és e minősítést befolyásolja-e ezen információknak az érintett hatóságok rendelkezésére bocsátott más dokumentumokban való helyes feltüntetése, az e hatóságok megtévesztésére irányuló szándék, ezen információk környezetvédelmi szempontból releváns jellege és az említett rendelet 24. cikkében foglalt eljárásoknak az említett hatóságok általi foganatosítása.

32 Ezzel kapcsolatban mindenekelőtt rá kell mutatni, hogy az 1013/2006 rendelet (1) preambulumbekezdése kimondja, hogy e rendelet célja a környezet védelme. Továbbá az említett rendelet (7) preambulumbekezdése szerint fontos, hogy a hulladékszállítás felügyeletének és ellenőrzésének megszervezésére és szabályozására olyan módon kerüljön sor, amely számításba veszi a környezet minősége és az emberi egészség megőrzésének, védelmének és javításának szükségességét.

33 Az alapügyben szereplőhöz hasonló, hasznosításra szánt zöldlistás hulladékok szállítását illetően ugyanezen rendelet (15) preambulumbekezdése kifejti, hogy az ilyen szállítások felügyeletének és ellenőrzésének minimumszintjét meghatározott kísérő adatok előírásával kell biztosítani.

34 Ezért az ilyen hulladékszállítás nyomon követésének segítése érdekében az 1013/2006 rendelet 18. cikke kötelezi a küldő ország joghatósága alá tartozó, szállítást szervező személyt annak biztosítására, hogy e hulladékokat kísérő dokumentummal kísérjék, amelyet az illetékes nemzeti hatóságok ellenőrzési, e rendelet tekintetében végrehajtási, tervezési és statisztikai célokra kérhetnek (lásd ebben az értelemben: 2013. december 12-i Ragn-Sells ítélet, C-292/12, EU:C:2013:820, 65. pont). Mivel az e rendeletben szereplő hulladékszállítás tekintetében e dokumentum minősül az egyetlen részletes információforrásnak abból a célból, hogy az érintett országok illetékes hatóságai – az ugyanezen rendelet alapján őket terhelő – felügyeleti és ellenőrzési feladatot teljesíthessék, az ilyen szállítás szervezőjének megfelelően kell azt kitöltenie.

35 E tekintetben fontos megjegyezni, hogy azok az információk, amelyeknek kötelezően szerepelniük kell a kísérő dokumentumon, különösen az importáló/címzett, a hasznosító létesítmény, valamint az érintett országok/államok vonatkozásában, lehetővé teszik a szállítás megfelelő nyomon követésének

biztosítását. Ezen információk ugyanis nem csak a környezetvédelem szempontjából relevánsak, hanem a felügyeleti és ellenőrzési feladatok megfelelő végrehajtásához is szükségesek a környezet minősége és az emberi egészség megőrzése, védelme és javítása érdekében.

36 Ebből következően, abban az esetben, ha a kísérő dokumentum ilyen jellegű, téves vagy ellentmondásos információt tartalmaz, az említett felügyeleti és ellenőrzési feladatok nem biztosíthatók az 1013/2006 rendeletnek megfelelően, mivel az illetékes hatóságok – az érintett szállítási módokról való megfelelő tájékoztatás hiányában – nem tudják biztosítani e szállítás tekintetében a megfelelő nyomon követést a környezet károsításának és az emberi egészségre káros tevékenységek elkerülése érdekében.

37 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból egyrészt kiderül, hogy az alapügyben szereplő kísérő dokumentumok 2. rovatában nem azt a társaságot tüntették fel, amely az alapügyben szereplő hulladékszállítás tényleges címzettje volt, azaz a dunaújvárosi székhelyű Hamburger Hungáriát, hanem egy másik tagállamban letelepedett másik társaságot, nevezetesen a Wiener Neudorfi székhelyű Hamburger Recycling Groupot. Másrészt e dokumentumok 7. rovatában ez utóbbi társaságot hasznosító létesítményként tüntették fel, noha az nem az e dokumentum 11. rovatában feltüntetett célországban, azaz Magyarországon található.

38 E hibákra és ellentmondásokra tekintettel bizonyos, hogy az alapügyben szereplő kísérő dokumentumok önmagukban nem tették lehetővé az alapügyben szereplő hulladékszállítások nyomon követését. Ennélfogva e hulladékszállításokat az 1013/2006 rendelet 2. cikke 35. pontja g) pontjának iii. alpontja értelmében illegális szállításoknak kell tekinteni.

39 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az e rendelet III. mellékletében felsoroltakhoz hasonló hulladék szállítását az említett rendelet 2. cikke 35. pontja g) pontjának iii. alpontja értelmében vett illegális szállításnak kell minősíteni, amennyiben a kísérő dokumentum az alapügyben szereplő kísérő dokumentumokhoz hasonlóan téves vagy ellentmondásos információkat tartalmaz az importáló/címzett, a hasznosító létesítmény, valamint az érintett országok/államok tekintetében.

40 E következtetést nem vonhatja kétségbe az, hogy azon információk, amelyek feltüntetése kötelező a kísérő dokumentumban, helyesen szerepelnek az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátott más dokumentumokban. Hasonlóképpen nincs jelentősége e tekintetben a szándékosság hiányának és az említett rendelet 24. cikkében foglalt eljárások foganatosítása elmaradásának.

41 Meg kell ugyanis jegyezni, hogy az 1013/2006 rendelet 2. cikke 35. pontja g) pontjának iii. alpontja e három tényező közül egyiket sem említi.

42 Konkrétabban, ami először is azon információk más dokumentumokban való szerepeltetését illeti, amelyek feltüntetése kötelező a kísérő dokumentumban, meg kell jegyezni, hogy e kísérő dokumentumból ki kell tűnniük a hulladékszállítás részletes adatainak, oly módon, hogy megvalósuljon e rendeletnek a szállítás felügyeletére és ellenőrzésére irányuló célja. Az ilyen dokumentumot így különös szabályozás alapján állítják ki, és az a hulladékszállításra vonatkozó szabályozás sajátos céljainak megvalósítására irányul, míg más dokumentumoknak – így a nemzetközi fuvarlevélnek vagy kereskedelmi számlának – nincs ilyen célja.

43 Továbbá az 1013/2006 rendelet 2. cikke 35. pontja g) pontjának iii. alpontjából következik, hogy az érintett hulladékszállítás részleteit a kísérő dokumentumon kell meghatározni, és nem máshol. E kötelezettség e rendelet 18. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően az ilyen szállítás nyomon követésének segítését és hatékony ellenőrzésének biztosítását szolgálja azáltal, hogy lehetővé teszi annak azonnali értékelését, hogy szükséges-e az érintett hulladék fizikai vizsgálata. A hulladék – szállítása során vagy a rendeltetési helyére való megérkezésekor történő – ellenőrzésének hatékonyságát ugyanis fokozza, hogy a tranzitország vagy a célország hatóságai a kísérő dokumentum

megtekintése révén azonnal megismerik a szükséges adatokat, anélkül hogy utólagos ellenőrzéseket kellene végezniük, amelyek szükségképpen hosszadalmasak és költségesek, mivel az érintett rakomány megállítását feltételezik.

44 Ami másodsorban azt a kérdést illeti, hogy az illetékes hatóságok megtévesztésére irányuló szándékot figyelembe kell-e venni annak meghatározásához, hogy a hulladékszállítás az 1013/2006 rendelet 2. cikke 35. pontja g) pontjának iii. alpontja értelmében illegális-e, ki kell emelni, hogy e rendelkezés szövege nem írja elő, hogy az említett rendelet VII. mellékletében szereplő kísérő dokumentumon feltüntetendő adatokban való tévedéseknek vagy ellentmondásoknak csalárd magatartás következményének kell lenniük.

45 Ráadásul, függetlenül attól, hogy a tévedést szándékosan követték-e el, vagy sem, amennyiben az ellentmondáshoz vezet, az érintett tagállamok hatóságai kötelesek lefolytatni az utólagos ellenőrzést, amely lehetetlenné teszi a szállításnak kizárólag az 1013/2006 rendelet VII. melléklete alapján való azonnali ellenőrzését olyannyira, hogy e két típusú tévedést – legalábbis a szabálysértésnek minősítés szakaszában – ugyanúgy kell kezelni.

46 Ami harmadsorban az 1013/2006 rendelet 24. cikkében foglalt eljárások foganatosításának hiányát illeti, meg kell jegyezni, hogy e cikk és e rendelet egyetlen más rendelkezése sem állít fel kapcsolatot ezen eljárások és az illegális szállítás meghatározása között. Éppen ellenkezőleg, e cikk a megfogalmazása szerint kizárólag az illegális szállítás tárgyát képező hulladékokra irányul, az említett eljárások foganatosításának hiánya nem befolyásolhatja az érintett szállításnak e rendelet 2. cikkének 35. pontja értelmében vett illegális szállításnak való minősítését.

47 A fenti megfontolásokra figyelemmel az első, a harmadik, a negyedik és az ötödik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1013/2006 rendelet 2. cikke 35. pontja g) pontjának iii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az említett rendelet III. mellékletében felsorolt hulladékokhoz hasonló, hasznosításra szánt hulladékok szállítását e rendelkezés értelmében illegálisnak kell tekinteni, amennyiben az e szállításra vonatkozó kísérő dokumentum – az alapügyben szereplő kísérő dokumentumokban foglalt információkhoz hasonló – az importáló/címzett, a hasznosító létesítmény, vagy az érintett országok/államok vonatkozásában téves vagy ellentmondásos információkat tartalmaz, ezen információknak az érintett hatóságok rendelkezésére bocsátott más dokumentumokban való helyes feltüntetésétől, az e hatóságok megtévesztésére irányuló szándéktól és az ugyanezen rendelet 24. cikkében foglalt eljárásoknak az említett hatóságok általi foganatosításától függetlenül.

A második kérdésről

48 A kérdést előterjesztő bíróság második kérdése lényegében arra irányul, hogy az 1013/2006 rendelet 50. cikkének (1) bekezdését, amelynek értelmében az e rendeletben szereplő rendelkezések megsértése esetén a tagállamok által alkalmazott szankcióknak többek között arányosaknak kell lenniük, úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely abban az esetben, amikor a kísérő dokumentum téves vagy ellentmondásos információkat tartalmaz, olyan bírság kiszabását írja elő, amelynek alapösszege megegyezik az e dokumentum kitöltésére vonatkozó kötelezettség megsértése esetén kiszabott bírság alapösszegével.

49 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az 1013/2006 rendelet 50. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy „megállapít[s]ák az e rendelet megszegése esetén alkalmazandó szankciókat [...]”, és kifejti, hogy „[a] megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük”. Meg kell állapítani, hogy az említett rendelet nem tartalmaz pontosabb szabályokat az említett nemzeti szankciók megállapítására vonatkozóan, és különösen nem határoz meg semmilyen kifejezett szempontot az ilyen szankciók arányos jellegének mérlegeléséhez.

50 Márpedig a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az e szabályozásban bevezetett rendszerben előírt feltételek teljesítésének elmulasztása esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó uniós jogszabályok összehangolásának hiányában a tagállamok hatáskörébe tartozik a számukra megfelelőnek tűnő szankciók megválasztása. E hatáskörüket azonban az uniós jog és e jog általános elveinek tiszteletben tartásával, ennélfogva az arányosság elvére figyelemmel kell gyakorolniuk (2012. február 9-i Urbán-ítélet, C-210/10, EU:C:2012:64, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy annak megítélése során, hogy valamely szankció megfelel-e az arányosság elvének, figyelembe kell venni különösen az e szankció által büntetendő jogsértés jellegét és súlyát, valamint a szankció összege meghatározásának módjait (2013. június 20-i Rodopi-M 91 ítélet, C-259/12, EU:C:2013:414, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az arányosság elve a bírság kiszabása során figyelembe vehető tényezők megítélése tekintetében is köti tehát a tagállamokat (2012. február 9-i Urbán-ítélet, C-210/10, EU:C:2012:64, 54. pont).

52 Végeredményben azonban a nemzeti bíróság feladata, hogy az előtte folyamatban lévő ügy valamennyi ténybeli és jogi körülményét figyelembe véve értékelje, hogy a szankció összege nem lép-e túl azon, ami az alapeljárásban szóban forgó jogszabály által elérni kívánt célok megvalósításához szükséges. Az arányosság elvének konkrét alkalmazását illetően a kérdést előterjesztő bíróság feladata ugyanis annak megítélése, hogy a nemzeti intézkedések összeegyeztethetők-e az uniós joggal, mivel a Bíróság csak arra rendelkezik hatáskörrel, hogy megadja az uniós jog értelmezésével kapcsolatos valamennyi olyan információt, amelynek alapján a nemzeti bíróság az összeegyeztethetőség kérdését el tudja bírálni (lásd ebben az értelemben: 2010. július 29-i Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski ítélet, C-188/09, EU:C:2010:454, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 Ami az 1013/2006 rendelet – amelynek célja a környezet és az emberi egészség védelme magas szintjének biztosítása – rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazott szankciókat illeti, a Bíróság a 2015. november 26-i Total Waste Recycling ítéletében (C-487/14, EU:C:2015:780, 55. pont) kimondta, hogy a nemzeti bíróság az ilyen szankció arányosságának ellenőrzése keretében különösen köteles figyelembe venni az e jogsértés következtében a környezet és az emberi egészség védelme területén esetlegesen felmerülő kockázatokat.

54 A jelen esetben az alapügyben szereplő kísérő dokumentumokban szereplő téves és ellentmondásos információk – amint az a jelen ítélet 38. pontjából következik – az 1013/2006 rendeletben szereplő rendelkezések megsértésének minősülnek. Az ilyen jogsértésre tehát főszabály szerint kiszabható a kísérő dokumentum kitöltésére vonatkozó kötelezettség megsértésének esetére előírt szankcióval azonos szankció.

55 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint azonban a téves vagy ellentmondásos információkat tartalmazó kísérő dokumentummal történő hulladékszállítást szankcionáló olyan bírság kiszabása, amelynek összege megegyezik az e dokumentum kitöltésére vonatkozó kötelezettség megsértése miatt kiszabott bírság összegével, akkor tekinthető arányosnak, ha az elkövetett jogsértés körülményei alapján megállapítható, hogy az emberi egészség és a környezet védelmét érintő kockázat tekintetében azonos súlyú jogsértésekről van szó, amit a nemzeti bíróságnak kell értékelnie (lásd ebben az értelemben: 2015. november 26-i Total Waste Recycling ítélet, C-487/14, EU:C:2015:780, 54. és 56. pont).

56 A fenti megfontolásokra figyelemmel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1013/2006 rendelet 50. cikkének (1) bekezdését, amelynek értelmében az említett rendeletben szereplő rendelkezések megsértése esetén a tagállamok által alkalmazott szankcióknak arányosaknak kell lenniük, úgy kell értelmezni, hogy az olyan hulladékszállítás, amelynek esetében az ugyanezen rendelet VII. melléklete szerinti kísérő dokumentum téves vagy ellentmondásos információkat tartalmaz, főszabály szerint szankcionálható olyan bírsággal, amelynek összege megegyezik az e dokumentum kitöltésére vonatkozó kötelezettség megsértése esetén alkalmazandó bírság összegével. Az ilyen

szankció arányosságának ellenőrzése keretében a kérdést előterjesztő bíróságnak különösen figyelembe kell vennie azon kockázatokat, amelyeket e jogsértés a környezet és az emberi egészség védelme területén okozhat.

A hatodik és hetedik kérdésről

57 A kérdést előterjesztő bíróság együttesen vizsgálandó hatodik és hetedik kérdése lényegében arra irányul, hogyan kell értelmezni az 1013/2006 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő, „a küldő ország joghatósága alá tartozó [...] személy" fogalmát, valamint az e rendelet IC. mellékletének 15. pontjában szereplő, „a célország joghatósága alatt kell állnia"kifejezést.

58 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén az előbbi az utóbbiak által eldöntendő jogvita megoldásához szükséges támpontokat nyújt az uniós jog értelmezése terén (2014. március 13-i FIRIN-ítélet, C-107/13, EU:C:2014:151, 29. pont; 2015. október 6-i Capoda Import-Export ítélet, C-354/14, EU:C:2015:658, 23. pont).

59 Ezen együttműködés keretében vélelmezni kell az uniós jogra vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát. A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróság által előterjesztett kérelmet, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli és jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2014. március 13-i FIRIN-ítélet, C-107/13, EU:C:2014:151, 30. pont; 2015. március 5-i Banco Privado Português és Massa Insolvente do Banco Privado Português ítélet, C-667/13, EU:C:2015:151, 36. pont).

60 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelmében nem fejti ki, hogy a hatodik és a hetedik kérdése mennyiben szükséges az alapeljárás tárgyát képező jogvita elbírálásához, és nem adja meg az ahhoz szükséges elemeket, hogy azokra hasznos választ adhasson.

61 Ennélfogva az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik és hetedik kérdést elfogadhatatlannak kell minősíteni.

A költségekről

62 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2013. március 20-i 255/2013/EU bizottsági rendelettel módosított, a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikke 35. pontja g) pontjának iii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az említett rendelet III. mellékletében felsorolt hulladékokhoz hasonló, hasznosításra szánt hulladék szállítását e rendelkezés értelmében illegálisnak kell tekinteni, amennyiben az e szállításra vonatkozó, ugyanezen rendelet VII. melléklete szerinti dokumentum – az alapügyben szereplő kísérő dokumentumokban foglalt információkhoz hasonló – az importáló/címzett, a hasznosító létesítmény vagy az érintett országok/államok vonatkozásában téves vagy ellentmondásos információkat tartalmaz, ezen információknak az érintett hatóságok rendelkezésére bocsátott**

más dokumentumokban való helyes feltüntetésétől, az e hatóságok megtévesztésére irányuló szándéktól és az ugyanezen rendelet 24. cikkében foglalt eljárásoknak az említett hatóságok általi foganatosításától függetlenül.

2) **A 255/2013 rendelettel módosított 1013/2006 rendelet 50. cikkének (1) bekezdését, amelynek értelmében az említett rendeletben szereplő rendelkezések megsértése esetén a tagállamok által alkalmazott szankcióknak arányosaknak kell lenniük, úgy kell értelmezni, hogy az olyan hulladékszállítás, amelynek esetében az ugyanezen rendelet VII. melléklete szerinti kísérő dokumentum téves vagy ellentmondásos információkat tartalmaz, főszabály szerint szankcionálható olyan bírsággal, amelynek összege megegyezik az e dokumentum kitöltésére vonatkozó kötelezettség megsértése esetén alkalmazandó bírság összegével. Az ilyen szankció arányosságának ellenőrzése keretében a kérdést előterjesztő bíróságnak különösen figyelembe kell vennie azon kockázatokat, amelyeket e jogsértés a környezet és az emberi egészség védelme területén okozhat.**

Aláírások